

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Jana Kratochvíla ve věci

žalobkyně: **Paradox Online, s.r.o.**, IČ 63493667
sídlem Elišky Krásnohorské 606/10, Brno
zastoupena advokátem Mgr. Jakubem Hanyášem
sídlem Kobližná 53/24, Brno

proti
žalovanému: **Vrchní soud v Praze**
sídlem Náměstí Hrdinů 1300, Praha – Nusle

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. Žalovanému **se ukládá** povinnost vydat do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodnutí o žádosti žalobkyně o poskytnutí informací ze dne 18. 3. 2019, vedené žalovaným pod sp. zn. Si 99/2019.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 8 800 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Jakuba Hanyáše, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a podání účastníků řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného podle § 79 a násl. soudního řádu správního.
2. Z obsahu správního spisu zjistil soud následující, pro věc podstatné skutečnosti.
3. Dne 18. 3. 2019 požádala žalobkyně žalovaného o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“). Konkrétně žádala o poskytnutí textu všech rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, kterými bylo vyřízeno 506 věcí v civilní agendě v období od 1. 1. 2018 do 31. 1. 2018.
4. Z důvodu nutnosti mimořádně rozsáhlého vyhledání informací vyzval žalovaný dle § 17 odst. 3 informačního zákona žalobkyni k úhradě částky 600 Kč. Tento přípis byl žalobkyni doručen dne 2. 4. 2019.
5. Proti oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací podala žalobkyně dne 2. 5. 2019 stížnost dle § 16a odst. 1 písm. d) informačního zákona.
6. Po podání stížnosti odeslal žalovaný spis spolu se stížností nadřízenému správnímu orgánu, tj. Ministerstvu spravedlnosti. Ministerstvo o podané stížnosti doposud nerozhodlo.
7. Žalobkyně v žalobě namítá nečinnost žalovaného, který doposud nerozhodl o její žádosti o informace. Odkazuje přitom na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2012, č. j. 2 Ans 13/2012-14, a ze dne 29. 1. 2013, č. j. 8 Ans 10/2012-46.
8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že v zákonné lhůtě předložil stížnost a spis nadřízenému orgánu, přičemž sám již nebyl nečinný. O činnosti či nečinnosti nadřízeného orgánu nemá další informace.
9. Soud si vyžádal (spolu se zasláním spisového materiálu) vyjádření Ministerstva spravedlnosti, které uvedlo, že ve věci předmětné stížnosti žalobkyně dosud nerozhodlo.

II. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

10. Soud věc posoudil v souladu s § 79 a násl. soudního řádu správního a shledal, že žaloba je důvodná. O věci rozhodl bez jednání, neboť účastníci takový postup akceptovali.
11. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. se žalobou proti nečinnosti správního orgánu může žalobce domáhat, aby soud žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé. Aby byla žaloba úspěšná, musel by soud dospět k závěru, že řízení bylo zahájeno, avšak rozhodnutí ve věci samé dosud nebylo vydáno.
12. V řešené věci je nesporné, že žalobkyně podala dle § 16a odst. 1 písm. d) informačního zákona dne 2. 5. 2019 stížnost proti oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací dle § 17 odst. 3 informačního zákona.
13. O této stížnosti byl nadřízený orgán žalovaného povinen rozhodnout dle § 16a odst. 8 informačního zákona do 15 dnů ode dne, kdy mu byla stížnost předložena. Stížnost žalobkyně byla nadřízenému orgánu předložena dne 6. 5. 2019, nadřízený orgán byl tedy povinen stížnost vyřídit do 21. 5. 2019. Stížnost však nevyřídil ani do dne podání žaloby (8. 6. 2019) ani ke dni zaslání vyjádření soudu (16. 9. 2019).
14. Soud tedy v dané věci shledal nečinnost nadřízeného orgánu žalovaného při vyřizování stížnosti proti oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací.

15. K účinné obraně proti této nečinnosti soud vyšel ze závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2012, č. j. 2 Ans 13/2012-14:

„Nyní projednávaný případ se nicméně od těchto otázek, vyřešených jak zvláštním senátem pro rozhodování některých kompetenčních sporů, tak následně i rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu (srov. již citované usnesení č. j. 2 As 34/2008 - 90), odlišuje. Stěžovatel totiž požadovanou úhradu nezaplatil a informace neobdržel. Žádost však nemohla být odložena, protože do rozhodnutí nečinného Ministerstva spravedlnosti neběží lhůta (§ 17 odst. 5 in fine informačního zákona), po jejímž uplynutí je teprve možné žádost odložit. Tudíž jsou vyloučeny obě naznačené možnosti obrany.

Umožnění přímé obrany proti povinnému subjektu, tak jak ji dovozuje ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu k některým stížnostním bodům ustanovení § 16a odst. 1 informačního zákona, je na místě i přes pochyby popsané v bodech [32.] a [33.] tohoto rozsudku. Proto i v tomto v případě, kdy žalovaný vyzval stěžovatele k úhradě nákladů na poskytnutí informace a Ministerstvo spravedlnosti o podané stížnosti do zákonem stanovené lhůty nezákonně nerozhodlo, je třeba podanou stížnost proti výši úhrady považovat za bezvýsledně vyčerpaný prostředek, který procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 s. ř. s. Proto je možné se žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s. domáhat vydání rozhodnutí přímo po žalovaném Okresním soudu Praha - západ.“

16. Soud tedy dospěl k závěru, že žalobkyně se důvodně domáhá ochrany proti nečinnosti přímo vůči žalovanému jako povinnému subjektu, ačkoli ten (na rozdíl od nadřízeného správního orgánu) fakticky nečinný není. Proto soud přikázal žalovanému rozhodnout o žádosti žalobkyně o poskytnutí informací.
17. Tímto způsobem bude ukončena nečinnost žalovaného, přičemž s ohledem na tento typ řízení se zdejší soud nemůže vyjadřovat k tomu, zda žalovaný je povinen požadované informace žalobkyni poskytnout anebo zda naopak žádost podle ustanovení § 17 odst. 5 informačního zákona odloží pro nezaplacení požadované úhrady. Podstatné je, že i toto odložení představuje rozhodnutí, které je dle citované judikatury přezkoumatelné ve správním soudnictví a bude tak možno přezkoumat, zda pro vydání tohoto rozhodnutí byly dány zákonné důvody.

IV. Závěr

18. Jelikož žaloba byla důvodná, uložil soud v souladu s § 81 odst. 2 s. ř. s. žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobkyně o poskytnutí informací, a to v zákonné lhůtě 15 dnů dle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona (i ve spojení s § 15 odst. 1 citovaného zákona).
19. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního, dle něhož má právo na náhradu nákladů ten účastník, který byl v řízení úspěšný. Náklady žalobkyně tvoří jednak zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, dále pak dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tedy převzetí právního zastoupení a podání žaloby. Podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3 100 Kč (2 x 3 100 = 6 200). Náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 4

advokátního tarifu tvoří 300 Kč za každý úkon ($2 \times 300 = 600$). Celkem tedy žalobkyni náleží ($2\,000 + 6\,200 + 600 =$) 8 800 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. prosince 2019

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.